

sig, ikke heller rejse Spørgsmaalet om, hvad der paa givne Tidspunkter maatte være forsømt med Hensyn til Imødegaaelse af denne Krise, men usadelkørende vende Opmærksomheden mod den Stilling, som i Øjeblikket foreligger.

Overfor den Erhvervskrise, hvis tyngende Vægt erkendes af alle, gaar man fra den højtærede Regerings Side ud fra, at det store Bodemiddel, det alt afgørende, er Gennemførelsen af en Nedgang i Statens Udgifter. Vi for vort Vedkommende deler den Opfattelse, at man bør og maa gennemføre en Nedgang i Statens Udgifter, der svarer til de forandrede Vilkaar, og vi mener ogsaa, at dette er muligt. Vi er imidlertid, som foregaaende Forhandlinger her i Tinget har vist, uenige med den højtærede Regering med Hensyn til Maaden, hvorpaa dette skal ske. Der er vel Dele af de Lovforslag, der foreligger, som vi kan billige, men der er andre og væsentlige Dele deraf, som vi ikke kan slutte os til, og vi har derfor fra vor Side dels gennem Forlag, og dels gennem Udtalelser her i Tinget angivet, paa hvilken Maade vi mener, man kan komme til en tilsvarende Forbedring af Statens finansielle Stilling som den, der tilstræbes fra Regeringens Side.

Vi lægger megen Vægt derpaa. Men i det Øjeblik, jeg siger dette, maa jeg dog tilføje, at vi anser ikke dette for tilstrækkeligt overfor den Krise, som nu raader i Landet. Vi anser det for et ensidigt og forfejlet Syn, naar den højtærede Regering udelukkende fæster Opmærksomheden derved. En Nedgang i Statens Udgifter kan vel paa nogle Punkter bringe en Lettelse i Erhvervslivet, og den svarer utvivlsomt til stærke Krav i Befolkningen nu. Men den kan ikke siges for Erhvervslivets Trivsel i den nuværende Tilstand at være det afgørende, vel end ikke det meget betydningsfulde. Hvis man skal naa til at imødegaa denne Krise, da maa man ved Siden deraf gribe til andre Foranstaltninger.

Der findes for Tiden i Danmark, i det danske Landbrug og i de andre Erhverv, en Række Besiddere af Virksomheder, som er truede i deres hele Eksistens, som maa frygte Dag for Dag at komme i en saadan Stilling, at de ikke er i Stand til at fortsætte deres Bedrift. Enhver, der læser Beretningerne om de Forhandlinger, som finder Sted rundt om Landet over, vil være paa det rene dermed, og ingen kan betvivle, at saadanne Forstyrrelser af Bedrifterne, Overgang til nye Ejere gennem Fallit, gennem Sammenbrud rammer ikke blot Enkeltpersonerne og deres Slægt meget

haardt, men det rammer i Virkeligheden ogsaa det danske Produktionsliv; thi i den Tid, da saadan Overgang, saadanne Forandringer og Forskydninger staar paa, ligger meget Arbejde stille, da forsømmes overmaade meget ikke blot i Industrien, men ogsaa i Landbruget.

Derfor anser vi en virkningsfuld og ganske vidtrækkende Indgriben fra Statens Side til Beskyttelse af saadanne nødstedte Bedriftsindehavere for at være en væsentlig Opgave at løse i den nuværende Situation. Vi har peget derpaa gennem det Forslag, som er indbragt her i Tinget af vort Partis Formand, og jeg for min Del har det Indtryk, at de Tanker, der har faaet Udtryk i dette Forslag, vækker en dybtgaaende Opmærksomhed og Interesse i meget vide Kredse af den danske Befolkning. Ikke desto mindre maa man vel have Lov at sige, at de er modtaget her paa Tinget fra den højtærede Regerings Side med en Kølighed, der ikke giver den bedste Udsigt til Resultater, for saa vidt den nu herskende Stemning skulde blive ved at herske indenfor Regeringen. Vi anser det for i høj Grad paakrævet, at der ved Tilførsel af Kapital til Danmark udefra tilvejebringes Betingelser for en lettere Adgang til Kreditmidler og aabnes en Mulighed for en Nedgang af den Rentebyrde, som hviler paa de danske Erhverv for Tiden.

Den højtærede Statsminister har her med stor Voldsomhed, kan jeg gerne sige, vendt sig imod Fagforeningerne, ud fra den Betragtning, at Fastholden af Arbejdslønnen skulde være det, der først og fremmest trykkede de danske Erhverv ned i Øjeblikket. Jeg føler mig overbevist om, at skulde man undersøge, hvad der er den virkelig tyngende Byrde i Industrikredse og i Landbruget i disse Dage, saa er det den Rentebyrde, der er en Følge af Gældens Vækst under Krigen og i Aarene nærmest derefter; Gennemførelsen af virkningsfulde Foranstaltninger fra Rigsdags og Regerings Side til en Lettelse paa dette Omraade vilde jeg anse for noget af det betydningsfuldeste, der i den nuværende Situation kunde ske.

Vort Parti deler endvidere den Opfattelse, at der under Forhold som dem, vi nu staar i, i usædvanlig Grad bør træffes Foranstaltninger til Iværksættelse af offentlige Arbejder af baade Stat og Kommuner. Vi lever i en Tid, hvor Konjunktursvingningerne er af en særegen Voldsomhed, og det sædvanlige er, at de offentlige Myndigheder, naar alt overdrives, er med i Overdrivelserne, og naar dernæst Nedgangen kommer og Mismodet sænker sig over de